

על הפרק

ורוצים שהמבכירה תהיה גם יפת־מראה ושובה עין־רואיה. עלינו להודות שבפעולות הטיפוח שלנו טרם הצלחנו לגבש אַקסטַאריאַר נאה ואחיד משום שחתרנו בראש וראשונה לקראת הגברת כושר ההנבחה. אולם עלינו להשלים עם העובדה שגם רוכשי בקר חלב באיראן מעוניינים בפרה בעלת־הופעה נאה, עם מבנה גוף סימאטרי, כסות מבריקה וגווני שחור־לבן בחלוקה פרופורציונא־לית, כשם שמעוניינים בכך בעלי בקר פריזי בשאר הארצות. שימת־לב בוקרינו לתביעות נוי אלה, כבואם להציע בהמות לייצוא, תקל במידה רבה על ביצוע המשלוחים וימנע בזבזן זמנו של העוסק בפעולה זו.

4. מחלות־עור, כינים, קרציות וכו'. על מרעיץ בישין אלה כבר הותרע לא פעם ובכל זאת ישנם עוד „עבריינים“, כאילו לא שמעו ולא קראו על כך כל עיקר. יידע נא המזלזל בהתראה זו שאין לו כל סיכוי לרכוש „שם טוב“ בארץ הייבוא, אף במקרה שיועיד לייצוא מבכירה שעתידיה להיות שיאנית בהנבחה, כי מחמת נגיעה הנ"ל היא גם תהיה „אורחת“ מאוד־מאוד בלתי רצויה אף בבית־ההסגר, ואין כלל לחלום על צירופה למשלוחי הייצוא. מוטב איפוא לבדוק יפה־יפה כל מבכירה במשק בטרם ישלחה לתחנת ההסגר ולחסוך בהוצאות ובצער.

5. חשש לדלדול המקורות לייצוא. בזמן האחרון התפשט בולמוס של הזרעה בשארולה בעדרים גדולים בארץ. מן הראוי להרהר בעוד מועד ולשקול היטב מה עדיף לגבי כיסם של אחוזי בולמוס חדש זה — הגדלה כלשהי בהכנסה משיווק בקר־כלאיים בשוק הבשר, או ויתור על הכנסה מרובה יותר מייצוא בקר־רבייה.

**

מן הראוי להביא לתשומת־ליבם של בוקרנו את הערותיו של הח' ישראל פלביץ, הנושא בעול הייצוא הלכה למעשה.

בשנת 1967 הצלחנו אמנם להגדיל את הייצוא בשיעורים ניכרים ובס"ה נשלחו חוצה־לארץ 970 עגלות הרות. אולם יש לחשוש לנסיגה בייצוא אם בוקרינו לא יהיו חדורים „תודעת הייצוא“. הח' ישראל מצביע על המוקשים העיקריים שעלולים לפגוע בנו ונתעכב עליהם להלן.

1. גיל ההזרעה. ישנם גם כיום משקים, בהם ממשיכים להזריע את העגלות בגיל צעיר ביותר, על אף הכשלונות שנתנסו בהם בעדרים רבים בארץ. ייתכן שבתנאי הארץ אין ההפסד כה תמור מחמת הוצאת פרה לאיטליו לאחר המלטה ראשונה או שניה, כיוון שמחירי הבשר הם כאן גבוהים יחסית; אולם רוכשי המבכירות באיראן מעוניינים בראש וראשונה בפרת־רבייה, מאריכה ימים ומרבה בצאצאים, ואם הם נאלצים להוציאה לשוק הבשר לאחר המלטה אחת או שתיים, הרי זה הפסד גמור לגביהם מכל הבחינות, כיוון שגם התמורה עבור הבשר באיראן היא כמעט אפסית (בהשוואה למחיר הרכישה). לכן — תנאי בל יעבור הוא — לא להזריע את העגלות בטרם יימלאו להן 14-15 חודש, ותהיה גדילתן מהירה ככל שתהיה!

2. טיבו של האב. המבכירות לייצוא שתהיינה בנויתיהם של פרים בדוקים. תביעה זו נשמעת מפי רוב רוכשי הבקר שלנו; וכל עוד אנו נלחמים על התבססותנו כייצואני בקר־חלב, מוטל עלינו להיענות ככל האפשר גם לתביעה זו.

3. הקפדה על מבנה גוף נאה (אַקסטַאריאַר). אין מסתפקים עוד ב„תעודת־יוחסין“ שופעת־חלב